

Kantaja esittää kanteensa perusteluna etenkin, ettei komissiolla ollut oikeutta kieltäytyä antamasta sille oikeutta tutustua haetuihin asiakirjoihin soveltamalla asetuksen (EY) N:o 1049/2001⁽¹⁾ 4 artiklan poikkeussäännöksiä, jotka koskevat päätösmenettelyn suojaa ja yksityiselämän ja yksilön koskemattomuuden suojaa. Tässä yhteydessä esitetään myös, että ylivoinen yleinen etu edellyttää asiakirjojen, joita ei ole annettu tutustuttavaksi, luovuttamista.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission asiakirjojen saamisesta yleisön tutustuttavaksi 30.5.2001 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1049/2001 (EYVL L 145, s. 43).

Kanne 19.7.2010 — Wam v. komissio

(Asia T-303/10)

(2010/C 246/65)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Asianosaiset

Kantaja: WAM SpA (Modena, Italia) (edustajat: asianajajat G. Roberti ja I. Perego)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

- Riidanalainen päätös on kumottava kokonaan tai siltä osin kuin siinä
- todetaan, että WAM oli saanut SEUT 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua kiellettyä valtiontukea vuosina 1995 ja 2000 tehdyillä rahoitussopimuksilla, jotka molemmat on tehty lain 394/1981 2 §:n perusteella
- todetaan, että vuoden 1995 ja vuoden 2000 rahoitussopimuksissa tarkoitettut tuet olivat yhteismarkkinoille soveltumattomia
- määrätään yhteismarkkinoille soveltumattomat, päätöksessä määritetyn suuruiset tuet palautettavaksi ja määrätään lisäksi siitä, että takaisin perittäviin määriin oli lisättävä kyseisten tukien WAMille myöntämisestä niiden tosiasialliseen takaisinperimiseen saakka laskettava korko,
- ja vastaaja on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Riidanalainen päätös on sama kuin asiassa T-257/10, Italia v. komissio, käsiteltävänä ollut päätös.⁽¹⁾

WAM esittää kanteensa tuoksi seitsemän kanneperustetta ja katsoo, että komissio

- sovelsi esillä olevassa asiassa SEUT 107 artiklan 1 kohtaa virheellisesti ja joka tapauksessa arvioi tosiseikaston väärin ja perusteli päätöksensä riittämättömästi, koska se katsoi, että WAMin korkoavustuksina saamat tuet kolmansien maiden markkinoille pääsyä koskevia toimia varten olivat sellaisia, että ne saattoivat vaikuttaa yhteisön sisäiseen kauppaan ja vääristää kilpailua, eikä SEUT 266 artiklan vastaisesti ottanut huomioon unionin tuomioistuimen ja unionin yleisen tuomioistuimen tältä osin aikaisemmin asioissa C-494/06 P⁽²⁾ et T-316/04⁽³⁾ esittämiä seikkoja
- katsoi virheellisesti ja ratkaisuaan perustelematta, että SEUT 107 artiklan 1 kohtaa sovelletaan kyseisiin rahoituksiin, eikä ottanut huomioon komission itsensä vastaaviin, kolmansien maiden markkinoille pääsyä koskeviin toimiin liittyviin tukitoimiin soveltamia periaatteita ja sääntöjä. Komissio kieltäytyi ottamasta huomioon, että sama rahoitus oli myönnetty osana lailla 394/1981 käyttöön otettua järjestelmää, ja rikkoi lisäksi SEUT 108 artiklan 1 kohtaa ja asetuksen N:o 659/99 1 artiklan b kohtaa
- totesi virheellisesti asianmukaisia perusteita esittämättä, että WAMin saamat tuet olivat osittain yhteismarkkinoille soveltumattomia, ja rikkoi siten SEUT 107 artiklan 3 kohdan c alakohtaa sekä de minimis -sääntöä ja ryhmäpoikkeusasetuksia
- laski virheellisesti WAMin saamien korkoavustusten avustusekvivalentin
- ei aloittanut SEUT 108 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä unionin tuomioistuimen ja unionin yleisen tuomioistuimen aikaisemmin kumoaman päätöksen tekemiseksi uudelleen ja loukkasi näin WAMin puolustautumisoikeuksia
- loukkasi hyvän hallinnon periaatetta ja erityisesti huolellisuusvelvollisuuden periaatetta hallinnollisen menettelyn liiallisen keston vuoksi.

⁽¹⁾ Ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä.

⁽²⁾ Asia C-494/06 P, komissio v. Italia ja WAM, tuomio 30.4.2009, Kok., s. I-3639.

⁽³⁾ Asia T-316/04, WAM v. komissio, määräys 10.11.2004, Kok., s. II-3917.